

מ"ת 15411/06 - מדינת ישראל נגד ג'וזי עויס, וליאם מתיוס

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 15411-06-20 מדינת ישראל נ' עויס (אחר/נוסף) וACH
תיק חיצוני: 1783/20

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ג'וזי עויס (אחר/נוסף)
	2. וליאם מתיוס

החלטה

1. בפני בקשה להורות על המשך מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים בתנאים של מעצר בית - זאת בהמשך להחלטה שניתנה ביום 19.5.2020 (מ"י 20-05-2020, מ"י 33938-05-26570). בבסיס הבקשת כתוב אישום המיחס למשיבים 8 אישומים בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, והוצאה שיק ללא CISI, התחזות אדם אחר, דרישת נכס באזמים, סחיטה באזמים וגנבה.
2. בהתאם לחלק הכללי שבכתב האישום קשוו המשיבים קשור להונאות אנשים מזדמנים ולקבל מהם במרמה את כספם, כאשר שיטת הפעולה הינה זהה: משיב 1 פונה לעוברי אורח ברחוב, ומבקש מהם הלוואה לקניית אוכל או תרופות עבור אמו החולה. משיב 1 הזדהה בשמו ובמספר הטלפון שלו תוך שהבטיח להחזיר את ההלוואה תוך מספר ימים. במסגרת הקשר סוכם, כי לאחר מספר ימים יפנה משיב 2 למקום יציג עצג עצמו כמעסיקו של משיב 1, וימסור לו כי בידו שיק של משיב 1 שלא ניתן להפקידו בחשבון הבנק של נאשם 1 משום שחשבונו מעוקל. עוד סוכם כי השיק שיצג ללקוחו יהיה גבוה מסכום ההלוואה ויעז ללקוח להפקידו בחשבונו ולהעביר למשיבים את יתרת הסכום במזומנים. לטובת זאת השתמשו המשיבים בשיקום של אחרים שלא ניתן לכבדם.
3. כתוב האישום מתפרק על פני תקופה של למעלה משנה (בין חודש פברואר 2019-לאפריל 2020) במסגרתו ביצעו המשיבים את העבירות המียวחות להם, כאשר בחלק מהמקריםלו מעשי המרמה תוך כדי התחזות - ובמקרה אחד- אף מיוחסת למשיב 2 עבירה של "דרישת נכס באזמים" זאת לאחר שצעק על המטלון, לאחר שזה דרש כי כספו יושב אליו. בעקבות מעשיו של משיב זה מסר המטלון את כרטיס הבנקט לצירוף הקוד הסודי שלו לידי משיב 2 (ראו: אישום 2 סעיפים 16-17). המדובר בסכומי כסף גדולים-של לערך מ-90,000 ₪, שהוציאו במרמה מהמטלונים.
4. ב"כ המשיב 1 אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה למעט החלק הכללי שבכתב האישום. על פי המדובר בהסקת מסקנה שכן חלק זה אין בסיסו בחומר הראיות. צוין, כי חלקו של משיב 1 מצטמצם לנטיילת הלוואה בסכומי כסף שאינם גדולים. זאת עשה, כך לדבריו, נוכח מצב כלכלי קשה והצורך שלו לטפל באמו החולה. הסוגור

הוסיף, כי אוטם מעשים המיויחסים למשיב אינם צריכים לבוא בגדירות הפלילי, אלא כעניין אזרחי בין המשיב 1 לאוטו אדם ממנו נטלה ההלוואה. בנסיבות אלו עותר הסגנור לביטול תנאי מעצר הבית שנקבעו,DOI להסתפק בתנאים הכלולים הרחקה מאותם מתלוננים והתייצבות לחקירה או דין על פי דרישת.

5. ב"כ המשיב 2 אף הוא אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה, מלבד החלק הכללי. על פי כל המעשים החלו בפועלה יזומה מצד משיב 1, ובCLUDיו העבריות לא היו מבוצעות. נכון העבודה כי המשיב 2 הינו תושב העיר רחובות, וכל המעשים התרחשו בירושלים, ביקש הסגנור להרחקו מהעיר ירושלים- מקום ביצוע העבריות כאמור. הסגנור הוסיף כי המשיב 2 חלה בסרטן ו עבר מספר צינורות והוא מתקשה לתפקיד באופן יומיומי.

6. נציג המבוקשת הפנה לעובדה כי ביצוע העבריות - בהתאם לכתב האישום- נעשה בצוותא. על פי בעת שהמשיב 1 הציע את ההלוואה תוך הבטחה שיחזר את הכספי, הוא ידע שאין יכולתו לעמוד בכך. בנוסף, כי אופן פעולה המשיבים ודרך הפעולה- ברוחב כלפי אנשים תמיימים- היא שמסבست את המסוכנות ובעיקר את הצורך להיעתר לבקשה. בהתייחס לטענת ב"כ המשיב 2 בדבר החלקים של כל אחד מהמשיבים, הפנה לאישום 5 ממנו עולה מעורבותו שלו באירועים. בהתייחס לעילת המעצר הפנטה המבוקשת לפסיקה המסוכנות במספרים דומים. בנוסף, הפנה לעברם הפלילי של המשיבים, נתנו המעדים את המסוכנות.

7. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה קיימת עילת מעצר של מסוכנות במקורה דן. בהקשר זה ונוכח טיעוני המשיבים ראייתי לצין, כי חלקו הכללי של כתב האישום, כמו כן הוא, חלק כללי והוא נועד לתאר את אופן פעולה המשיבים - שיטת הפעולה- כפי שהדברים באים לידי ביטוי בהמשך ובאופן מפורט בכל אחד מן האישומים.

8. אשר לקיומה של עילת מעצר בהתאם להלכה:

"...ניתן לקבוע כי עבריות רכוש המבוצעות באורך שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריניים, או תוך שימוש באמצעותים מיוחדים ומתחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את בטחון האדם ואת בטחון הציבור.

לפיך אין לשולק קיומה של עילת מעצר בכל מקרה של עבריות המבוצעות נגד הרכוש, ושוי לבחון את מכלול הנסיבות כדי לקבוע אם נתקיימה עילת מעצר, הינו- לבחון אם ישקף מן העבריין אשר לו מיוחסת העבירה סיכון לבטחון במשמעותו האמורה" (**ראאו: בש"פ 5431/98 רוסלאן פרנקל נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 272-271**).

9. על רקע זאת ניתן לקבוע כי אופי המעשים, שיטת פעולה חוזרת כלפי מתלוננים שונים, הנפרשת על פני תקופה של מעלה משנה, וסכומי הכספי שהוצעו במרמה, מבסיסים מסוכנות כנגד שני המשיבים - מסוכנות זו הינה בrama גבוהה. בעניין זה בצדק נטען על ידי המבוקשת כי אופן הפעולה של המשיבים- עת געשית הפניה לאזרחים תמיימים ברוחבו- יוצרת את הצורך להרחקם מהמרחב הציבורי.

10. באשר לעברם של המשיבים, הרי שביחס למשיב 1 הרשעה מחודש אוקטובר 2018 בעבירה של דרישת נכס באזויים-במסגרתה נדון למאסר למשך 6 חודשים על דרך עובדות השירות ומאסר על תנאי למשך אותה התקופה שהינו להפעלה כעת. מקריאת פסק הדין שניתן באותו עניין ניתן למוד על שיטת פעולה דומה שתחילה עוד קודם לאירועים שבפניו, מעבר להתרשמותו השילית של שירות המבחן כעולה מאותו פסק דין, קובע בית המשפט את הדברים הבאים: "... אין מדובר באירוע מתוכנן אלא בניצול הזדמנויות צמי ומכוער ... אירוע זה מערער את הביטחון העצמי והביטחוני האישי של הקורבן, ופגיעה זו מועצתמת כאשר מדובר באדם מוגבל..."

11. למשיב 2 עבר פלילי הכלול 16 הרשעות קודמות לכך בעבירות דומות של איזומים ודרישת נכס באזויים, כשהאחרונה שבהן לשנת 2013.

12. מסוכנותם של המשיבים נלמדת כאמור מכלל המעשים המיוחסים להם- לרבות ריבוי עבירות, משך הזמן בו בוצעו, מקום ביצוע העבירות, הקורבנות מולם פועלו. שיLOBם של נתוניים אלו לצד עברם הפלילי של שני המשיבים, מבסס את המסקנה כי מדובר בעבריים שיטתיים אשר עלולים במעשייהם להמשיך ולסכן את הציבור, ולא ניתן להפיג את מסוכנותם אלא בדרך של מעצר בית מלא.

אשר על כן אני מורה כדלקמן:

13. המשיב 1 ישאה במעצר בית מלא בכתבות דרך חברון 148 ירושלים.

14. משיב 2 ישאה במעצר בית מלא בכתבות יהושע פורר 185 רחובות.

15. יתר תנאי שחרורם של המשיבים שנקבעו במסגרת (מ"י 20-05-05-26570, מ"י 33938) יעדמו בהתאם עד לתום ההליכים המשפטיים.

זכות עורך חוק.

ניתנה היום, ג' تمוז תש"פ, 25יוני 2020, במעמד המבקרת
משיב 1 ובאי כוח הצדדים.